

Gyógyszerészet 42. 598. 1998.

Száz éve született Némegy Imre egyetemi magántanár

500

Prof. dr. Zalai Károly

A gyógyszerész társadalomban jól ismert és nagyra becsült *dr. Némegy Imre* gyógyszerész, egyetemi magántanár, 37 éven át oktatta a gyógyszerészi technológiát a Budapesti Tudományegyetemen, majd a Budapesti Orvostudományi Egyetemen a gyógyszerészetten hallgatóknak.

Törökszentmiklóson, 1898. szeptember 15-én született kiváló műbútorasztalos családból. Szüleitől örökölte nemcsak a munka szeretetét, hanem a rendkívüli gyakorlati érzéket és a kez ügyességét is. Szülővárosában végezte iskoláit, ott érettségizett 1916-ban, majd később ott lépett a gyógyszerészi pályára is. Gyógyszerészgyakornoki évei alatt fokozódott a gyógyszerészi hivatás utáni érdeklődése. Gyógyszerészi diplomáját a Budapesti Tudományegyetemen 1922-ben szerezte meg, ettől kezdve haláláig az Egyetemi Gyógyszertárban, illetve a későbbi Egyetemi Gyógyszerészeti Intézetben dolgozott.

Kitartó szorgalmával *Matolcsy Miklós* professzor vezetésével 1926-ban „Doctor Pharmaciae” fokozatot szerzett. Disszertációjának címe: „Az Antipyrinum coffeicum és Coffeinum citricum vizsgálata”.

Némegy Imre egyetemi oktatói és tudományos pályája a továbbiakban is felfelé ívelt: 1942-ben egyetemi magántanár, 1947-től intézeti vezető adjunktus, 1954-től mint egyetemi docens a professzor helyettese. Oktató és tudományos tevékenysége elsősorban a galenikumok technológiájára, minőségének, terápiás értékének növelé-

sére terjedt ki. Közleményeinek száma 51, továbbképzést szolgáló könyvei száma 4.

Személyisége, jelleme mindig kristálytisztán ragyogott, végletekig melegszívű és áldozatkész volt. Szemléletét az optimizmus jellemezte, hit az emberek jóságában. Sokoldalúságára jellemző: foglalkozott a zenével, saját szórakozására ügyesen festett és fényképezett. Szerette a romantikus Tabánt, a Vár régi házeit. Szellemes társalgó volt, tele életkedvvel.

A kegyetlen sors nem adta meg *Némegy Imrének*, hogy befejezze folyamatosan felfelé ívelő életpályáját. 61. éves korában, 1959. december 13-án hosszantartó betegség és szenvedés után távozott az élők sorából. Temetésén a Gyógyszerésztudományi Kar és az Intézet nevében *dr. Mozsonyi Sándor* egyetemi tanár, dékán, a volt munkatársak nevében *dr. Farkas Andor* egyetemi docens, a Gyógyszerész Szakcsoport és az Orvos-Gyógyszerész Történelmi Szakcsoport nevében *dr. Halmi János* egyetemi tanár búcsúzott tőle. Az ifjúság igaz barátjától *Kricsfalvi Edit* hallgató emlékezett meg.

Az utókor 40 év távlatából is köszöni munkásságát a gyógyszerészet fejlesztése és elismertsége érdekében.

K. Zalai: *Imre Némegy private dozent at the Medical University (Faculty of Pharmacy) in Budapest was born 100 years ago*

Budapest, Újpesti rakpart 11. – 1137

Gyógyszerészek nyomában...

KABAY JÁNOS

(1896–1936)

Büdszentmiklóson – ma Tiszavasvári – született 1896. december 21-én. Egy évig tanult a Budapesti Műegyetemen, de az I. világháború kitörésekor be kellett vonulnia katonának, s már nem folytatta tovább tanulmányait, hanem bátyja hajdúnánási gyógyszer-tárában gyakornokoskodott. Egyetemi tanulmányait Budapesten folytatta, és 1924-ben nyert gyógyszerészi oklevelet. A Gyógyó-vény-kísérleti Állomáson helyezkedett el. Feleségével *dr. Kelp Honával* együtt dolgozták ki módszerüket a morfin és mellékalkaloidok máknövényből történő kivonására. Először a zöld máknövényből, majd a száraz mákszalmából állították elő az alkaloidokat. A Kabay-eljárás a későbbi szabadalmak alapjául is szolgált. Kabay első szabadalmát 1925-ben nyújtotta be és ezt több más is követte. 1927-ben szülőhelyén kisebb gyárat alapított, amely az idők folyamán a mai Alkaloida Vegyészeti Gyárrá fejlődött. Nagy jövő ígérő, sikeres munkásságát az 1936. január 29-én Budapesten bekövetkezett halála törte meg.

(Gyógyszerésztörténelmi naptár – '98. november
Solvay Pharma Kft. kiadása)